

N:o 55.

Ank. till Riksd. kansli den 24 april 1894, kl. 5 e. m.

*Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande
Kongl. Maj:ts proposition angående förskjutande af den
väguppskattningsnämnderna tillkommande ersättning m. m.*

(2:a U. A.)

Sedan i anledning af Kongl. Maj:ts den 9 nästlidne mars till Riksdagen aflåtna proposition (n:o 50) statsutskottet i sitt utlåtande n:o 33 hemställt, att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts i nämnda proposition gjorda framställning, måtte medgifva, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i rikets samtliga län skulle ega att, intill dess de i 52 § af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 omförmälda vägkassor i de särskilda väghållningsdistrikten hunnit bildas, af om händer hafvande medel förskjuta dels till vägstyrelserna, uppå behöriga requisitioner, de belopp, som erfordrades för gäldande, enligt requisitioner bilagda, af vägstyrelserna granskade och godkända räkningar, ej mindre af den ersättning, som enligt 50 § af nämnda lag tillkomme ordförande och ledamöter i de särskilda nämnder, hvilka enligt 46 § i samma lag hade att uppskatta årliga kostnaden för underhållet af allmän väg den tid, marken vore bar, än äfven af de kostnader för skrifbiträde och expenser för dessa nämnder, hvilka för fullgörande af nämndernas uppdrag kunde ifrågakomma och borde af vägkassorna bestridas, allt med skyldighet för vederbörande

Bih. till Riksd. Prot. 1894. 4 Saml. 1 Afd. 37 Häft. (N:is 55, 56.) 1

vägstyrelse att, så snart tillräckliga tillgångar hunnit i vägkassan inflyta, godtgöra de sålunda förskjutna medlen mot återbekommande af de till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifna räkningarne, dels ock, likaledes mot ersättning af vederbörande vägkassa, kostnaden för offentliggörande i länskungörelserna af vägnämndernas uppskattningsinstrument,

så har, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, Första Kammaren bifallit hvad utskottet sålunda hemställt, hvaremot Andra Kammaren bifallit utskottets hemställan med sådana förändringar, att kammarens beslut erhållit följande lydelse:

»att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen medgifver, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i rikets samtliga län må ega att, intill dess de i 52 § af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 omförmälda vägkassor i de särskilda väghållningsdistrikten hunnit bildas, af om händer hafvande medel förskjuta till vägstyrelserna, uppå behöriga requisitioner, de belopp, som erfordras för gäldande, enligt requisitionerne bilagda, af vägstyrelserna granskade och godkända räkningar, ej mindre af den ersättning, som enligt 50 § af nämnda lag tillkommer ordförande och ledamöter i de särskilda nämnder, hvilka enligt 46 § i samma lag hafva att uppskatta årliga kostnaden för underhållet af allmän väg den tid, marken är bar, än äfven af de kostnader för skrifbiträde och expenser för dessa nämnder, hvilka för fullgörande af nämndernas uppdrag kunna ifrågakomma och böra af vägkassorna bestridas, allt med skyldighet för vederbörande vägstyrelse att, så snart tillräckliga tillgångar hunnit i vägkassan inflyta, godtgöra de sålunda förskjutna medlen mot återbekommande af de till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifna räkningarne.»

Kamrarne hafva sålunda sammanstående bifallit Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning utom hvad angår dess sista del, som afser medgifvande för Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länen att mot ersättning af vederbörande vägkassa, förskjuta kostnaden för offentliggörande i länskungörelserna af vägnämndernas uppskattningsinstrument, hvilken del af Kongl. Maj:ts förslag blifvit af Första Kammaren bifallen, men af Andra Kammaren afslagits. Af den i sistnämnda kammare förda diskussion i ämnet synes emellertid framgå, att till grund för detta afslag legat, att kammaren ansett sig icke böra genom sitt beslut fastslå att, på sätt Kongl. Maj:ts förslag innebär, berörda kostnad skulle slutligen gäldas af vederbörande vägkassa. Deremot torde från Andra Kammarens sida intet vara att erinra dervid, att denna kostnad varder genom

Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg af allmänna medel förskjuten för att framdeles ersättas af den, det vederbör. Och då jemväl Första Kammaren icke torde vara obenägen att för närvarande lemna öppen frågan om, hvem som i sjelfva verket bör slutligen vidkännas denna kostnad, har utskottet för sammanjemkning af kamrarnes skiljaktiga beslut velat föreslå,

att kamrarne med frångående af sina förut i ämnet fattade beslut må besluta:

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen medgifver, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i rikets samtliga län må ega att, intill dess de i 52 § af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 omförmälda vägkassor i de särskilda väghållningsdistrikten hunnit bildas, af om händer hafvande medel förskjuta dels till vägstyrelserna, uppå behöriga requisitioner, de belopp, som erfordras för gäldande, enligt requisitioner bilagda, af vägstyrelserna granskade och godkända räkningar, ej mindre af den ersättning, som enligt 50 § af nämnda lag tillkommer ordförande och ledamöter i de särskilda nämnder, hvilka enligt 46 § i samma lag hafva att uppskatta årliga kostnaden för underhållet af allmän väg den tid, marken är bar, än äfven af de kostnader för skrifbiträde och expenser för dessa nämnder, hvilka för fullgörande af nämndernas uppdrag kunna ifrågakomma och böra af vägkassorna bestridas, allt med skyldighet för vederbörande vägstyrelse att, så snart tillräckliga tillgångar hunnit i vägkassan inflyta, godtgöra de sålunda förskjutna medlen mot återbekommande af de till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifna räkningarne, dels ock, mot ersättning af den det vederbör, kostnaden för offentliggörande i länskungörelserna af vägnämndernas uppskattningsinstrument.

Stockholm den 24 april 1894.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.